

Dari transcript:

نمایشگاه نقاشی زنان - بخش دوم

شهرزاد: چی فکر می کنی، از جمله ای بیست نفری که اینجا بودن، چند نفرش به نظر خودت، به نقاشی ادامه میته؟

رادا: ای که چند نفر ادامه میته، مه نمیتوانم بگویم. مه گفتم که تقریبا نیمی ازی دخترها کسایی هستن که در فاکولته هنرها درس میخوانن. و شاید یک تعدادشان فارغ هم شده باشن. ای بستگی به خودشان و شرایط جامعه داره. که چقدر حمایت شون. مثلا ای مرکز هنرها، خودش یکسال علاوه بر ای کار کردن. به ای یک امید داده شد که یک ارزش قایل شد بری ای کارشان. بلی و بعد از یکه ای نمایشگاه برگزار شد، بسیار مردم تشویق کنن. یعنی بسیار یک طرح خوب و جالب بود بری کلگی. دیگه، شاید نیم امی، ای نفرها، به نقاشی واقعا علاقه داشته باشن، و ادامه بتن.

شهرزاد: و همو هم کلان است، نی، ده نفر مثلا اگر دوام بتن. باز، در مجموع استقبال مردم از نمایشگاه چطور بود؟ مردم عامه، کسایی که به نمایشگاه آمدن؟ استقبال خوب بود؟ نظرات مردم؟ یعنی مردم خوشبین هستن نسبت به امی نقاشی زن ها؟ یا که فکر کدی کدام، کدام چیز خاص، حساسیت خاص داشتن همراي زنها؟ که اگر مردها نقاشی می کرد، فرق می کد؟

رادا: استقبالی که از ای نمایشگاه بود، بری ما، بسیار جالب بود به خاطر ای که او چیزی که ما فکر می کردیم، ما می گفتیم که شاید او قسمی که ما بخواهیم استقبال نشوه. منتها روزانه شاید حدود یک هزار نفر می آمدن و بازدید می کردن از ای نمایشگاه. مردم عادی.

شهرزاد: فوق العاده است. فوق العاده است. و ای، ورود بری عموم آزاد بود، دیگه؟ رادا: بری عموم آزاد بود. و طبق شرایطی که ایا یعنی گرفته بودن، قرار بود بری سه روز باشه صرف در کابل. منتها خود کسایی که می آمدن، بسیار اصرار کنن که ای نمایشگاه زمانش دراز شوه. و ای از سه روز، چهار روز دیگه به او اضافه شد که یک هفته شد نمایشگاه. شهرزاد: یک هفته دوام کرد

رادا: بلی

شهرزاد: بسیار خوب. و خودت به عنوان یک نقاش جوان، یک نقاش زن، چی فکر می کنی، چقدر امکانات کاری و آموزش و بالا بردن سطح هنرت در کابل وجود داره؟

رادا: اگر ما بخواهیم، از هر راهی میتوانیم. یعنی اوطور چیز نیست. یکی ایکه هر هنرمند، خودش باید، اول از همه خودش تصمیم بگیره جدی که چقدر خودش ارزش قایل است به کارش. چقدر میتانه مبارزه کنه. که چقدر میتانه از سر بیافرینه. ای ما نشینیم که ای ارگان به ما کمک کنه، یا ای ارگان به ما کمک کنه، یا ای بیایه به ما کمک کنه. ما میتانیم، ما تواناییشه داریم، ما میتانیم که کار کنیم بدون کمک دیگه کس حتی.

شهرزاد: ها و نمایشگاه شخصی احتمالا بانین و اینا.

رادا: اهم. بسیار اسان است.

شهرزاد: و استقبال هم زیاد است. قسمی که خودت گفتی. خو میشه یک مقدار، یک چند نمونه از کارهایی که در نمایشگاه ارائه شد ببینیم ما؟

رادا: ام. بلی. ای یک نشریه است که در.. ای چاپ شده بود و در همو روز نمایشگاه، بری کسایی که می آمدن بازدید می کردن، باز داده میشد.

شهرزاد: فقط به انگلیسی بود ها؟

رادا: ها. منتها صرف به انگلیسی بود.

شهرزاد: خو

رادا: ها، یک تعداد کارهای هنرمنداست، (یک نقاشی را نشان می دهد)

شهرزاد: (با اشاره به نقاشی) کار کیست ای؟

رادا: ای از یک خانم به نام.. کلشان در ای جه نامشان است که معرفی شده. جهان آرا. که در فاکولته هنرها درس میخوانه. احتمالا سال آخرش است فکر کنم، فارغ میشه. (ورق می زند) ای تابلو

شهرزاد: آ. ای بسیار جالب است. ای از خانم.. خدیجه هاشمی است نی؟

رادا: ام.

شهرزاد: اینی کار توست. اینی که حالی در انترنیت هم بزنی می آیه.

رادا: منتها ای زیادتر، بری کنگی، بری کسی که بازدید میکرد، ای برایشان بسیار جالب بود.

شهرزاد: خو ای ترکیبی از نقاشی و غیره است، نی؟ ایره نقاشی کردی؟

رادا: نه او یک

شهرزاد: او یک چیز واقعی است نی؟

رادا: یک کلکین فلزی است که ساخته شده در او چسپانده شده.

شهرزاد: ام. ای تار واقعی است نی؟

رادا: تارهای واقعی است ها.

شهرزاد: تشکر، تشکر بسیار زیاد رادا جان.

English translation:

Shaharzad: What do you think, from the twenty people that were here, how many do you think will continue to paint?

Rada: How many people will continue, I don't know that. I said that almost half of these girls are people who study in Arts faculty, and maybe some have graduated. It depends on them and the situation in society. It depends on how much support they receive. For example, this Arts Center, besides working with them for one year, it created a hope and gave some value to their work. And after the exhibition was held, many people were encouraged. It was a very good and interesting project for everybody. Also, maybe half of these people are really interested in painting and may continue.

Shaharzad: And that is huge too, right? If for example ten people continue. How was the general feedback from people to the exhibition, common people and those who had come to the exhibition? Was the feedback good? What were people's views? Are people happy

about women's painting? Or did you think that there was some specific sensitivity towards women? Would it be different if men had painted?

Rada: The welcome that the exhibition received was very interesting for us. Because what we thought was that we said the exhibition might not be as welcomed as we wanted. But everyday, almost thousand people came and visited this exhibition, common people.

Shaharзад: It is amazing. It is amazing. And the exhibit was free for public, right?

Rada: It was open for public, and according to their (organizers') conditions. It was supposed to be only for three days in Kabul. But the people who came, they themselves insisted that this go on. And from three days, four more days were added and the exhibition lasted for a week.

Shaharзад: It lasted for a week.

Rada: Yes.

Shaharзад: Very well. And you, as a young painter, and a woman painter, what do you think? What are the opportunities for work, education and raising the level of your art in Kabul?

Rada: If we want to, we can do it anyway. There is no such thing (as an obstacle?). First, every artist should decide seriously before everybody else about how she values her own work. How much can she struggle? How many times can she recreate? We shouldn't wait for this or that organization to help us, for someone to come and help us out. We can, we have the ability, and we can work without the help from anybody else.

Shaharзад: Yes and you could hold private exhibitions and stuff.

Rada: Yup. It is very easy.

Shaharзад: And there is lots of support, as you said. Well, can we look at some of the samples for the work presented in the exhibition?

Rada: Hmm. Yes. There is a magazine that was published and was distributed to people on the day of exhibition.

Shaharзад: And it was in English, right?

Rada: Yes, it was only in English.

Shaharзад: Okay.

Rada: Yes, there are some works of the artists (she points to a painting).

Shaharzad: (Pointing to the painting) Whose work is this?

Rada: It is from a woman called... everybody's name is in here, they are introduced. Jahan Araa (that is the name). She studies in Faculty of Arts. It is probably her last year. I think she is graduating. (And she turns pages) this painting...

Shaharzad: Yes, it is very interesting. It is from... Ms. Khadija Hashimi, right?

Rada: Yup.

Shaharzad: This is your work. Now it comes up in internet too, if you look for it.

Rada: But this one was more interesting to everybody, all the visitors.

Shaharzad: So this is a mixture of painting and other things, right? Did you paint this?

Rada: No, that is...

Shaharzad: It is something real, right?

Rada: It is a metal window, painted and pasted in there.

Shaharzad: Mmm. This is real thread, right?

Rada: The thread is real.

Shaharzad: Thank you. Thank you very much, dear Rada.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated